1

श्रीगणेशायनमः॥ यस्तं नैकतपासिद्धं श्रुतिगणां जन्मीनवस्मी
कृतो नाभौ नाभवमच्युतस्य कुमहन्द्राण्यंच नाभाविवि॥ चिं
र्धा नवह तपामचकवपं मूत्रा म्नना सगुर्विप्रत्यकुरावन्द
वर्ष्मं नमहं कर्तुंकपंशकुपाम्॥१॥ कन्याशोवगुणागदेगुरा
॥१॥ निधिः प्राप्तान्नपूर्णामिपामोतांई धनमापदे नवसतिः केच ॥१॥
ञामूर्द्धन्यमूत्॥ स्वर्गंगा भवदचें पाच सुमरास्यास्व मो
लो शशी संबंधेन हिमालयस्य जगतां जातः पिनाकी श्वरः॥२॥
मर्पेनार्थपतिर्द्विजान्यपमतो वाचाच वाचस्पतिः स्वैर्धेन
विधुस्तथोडशापदः॥ तेजस्पति जेतमा॥ पाविवेरापवित्र

२

मामहं रतिपतिर्विवेकोपमः ॥ प्रदानमदमम्बुतं बलिरूर्ध्व
ति सेजसा भयंतमवलोक्य वैमुख्यतामंहंगजीति ॥३॥ विव्यो
कने नैवन वाऽमुनामुने क्रूतः कनापोऽस्मि नि वी
र्हतांऽस ॥ त पापिधुम्रपुरहंगारीपमी किंदाऽपवाश्रे
॥२॥ पसिकेनलप्पते ॥५॥ पराधेन्द्वोऽमुनिधी विनीतप्रे ॥२॥
समुत्सुकोऽशंकरस्वार्हं तोऽपरः ॥ ऽमारमारानसमानदेहे
गां विचाप्यपनृपायितिमौनमास्पते ॥ ॥ फणीन्द्रतेगु
णान्वकुंसितिरुवितंहेहयाधिपः ॥ दृष्टुमात्वशुलः शाकः
कांहमेनेकृतेगुणाः ॥ ॥ मंचविनायचमतुल्यकौतुकः

मात्रमखिलं रत्नेनरत्नाकरं नेदानीं गणयामहे त्वमवतां
संबंधसंभाविता: ॥३॥ त्वं नित्यं सकला: कला: कलयसि प्राप्ना
सि पक्षद्वये संपूर्णोपि कलंकितां नभजसि पीनोस्मि मित्रोदये
मैत्रीं यासि बुधै: समं सरलतां धत्से चतुर्थकतां त्वय्येव द्वि
जराजता विजयते यात्रूयते भूतले ॥४॥ सेवा यस्य गरुत्मदम्बुरि
पुसरित: पेयं सुधा भोजनं यस्याभ्रापरिणायको धनपति:
सर्वे च देवद्रुमा: ॥ पीठं त्वां विनिधाय माधवबपुं यद्वृचया
मोन्यं हि चै: पुष्पदलैर्जलैरविमलैस्तन्न: क्षमस्वाधुना
॥५॥ गंभीरमदम्भसं यो धनमदं

सानन्दं हरदयं तत्प्रावहुपनं कीर्त्तिभ्रत्व दिग्व्यापिनी राजवैर्जनवैः
प्रसन्नमयतां किं किं न लभ्यं फलम् ॥१२॥ घनं घनेप्रादुर्भूतं
३ कुत्वं परास्यमुज्ज्वलं सभूरि भक्ष्य भोजनं सुधेव दारिद्र्यधारि
का ॥ एमेव कन्यकार्पितं त्वेयाग्रुरो कृपैधुना ऽधुनास्ति किं म॰५
॥३॥ सतां मतेपरं प्रदेयमर्पिते ॥१३॥ भनिबौम्बाजिलेवीनद्रुपारि
टिकरीभाकंपाजाऽपजडूपें ऽघननासाजद्रुपरि वक्ष्ये भाकु ॥३॥
लीभाकपुत्रो ॥ धनाके: शर्करायै स्यपिपनस पुनोजाम्रप
धानपक्वा भुक्ता: क्षाभि: प वन्देत्तवभवन वैराप्रीति
दर्पाभ यन्द्रि: ॥१४॥ किंनेदेयं सित्रव धनपतिर्पेस्य केशादि

रमोसमानापि वरेराकन्यका॥ भोज्यंसुधा कौस्तुभमप्सु तंजनै:
किंकिंन लब्धं भवतां निकेतने॥१०॥ श्रीकन्याकुलमुच्चैःसंभ
वनं पीताम्बरं चाहते दिव्यान्या भरणं सकौस्तुभमपि सौ श्रीपांच
जन्यं करे॥ यथाल: पूर्णकला निधिस्तु सापने शावस्त्रिलोकीपरा:
किंनाप्तं गरुडध्वजेन विधिनासंवंधतो वारिधे:॥११॥ लब्धं तेषु
समुच्चलं प्रपयमनाखिला [illegible] नंसौख्यं पेयं वारिच शीतलं त
न [illegible] रहो भवत्संबंधेनानाविधं॥ कन्यारत्नमयोरमेव विविधं
रत्नादिकं कांचनम् गावो ध्वो महिषीतथा पुनरहो किंकिं
नलब्धं मया॥१२॥ प्राप्ता सर्वगुणान्विता वरवधू प्रीता ताव
मानात्मा [illegible] नेहै: सुखसिन्धु [illegible] से: [illegible]

4

तत्रलुप्तो ॥१८॥ बाहुर्वो धर्मिष्ठ्याकाप्रकारौ सेनागरोम
षटो त्रासो भाकरो रो वितरसो विष्टंभ राधारसौ ॥स
त्वंमतत्वतीभपेशारंभेपे नागीशाये विक्षपे दाक्षीकुरिते भ
॥४॥ पेच कोदरभपे दिवेद्रपे भेरपे ॥१९॥ पात्रंसुवर्णमयमोदने ॥४॥
कोद्रिकाभंसूपंघृतान्तेव ८कं शाक्तिपूर्णविम्बम् ॥ रवषाड्
रसाः ज्वजना चतुरः प्रकाराः भोज्यानि भुक्तिभिवर्तभि
" पपा भि विप्रो ॥२०॥ दुग्धं घृतं दधिपुतं सुर भीसमु
केमा षंच शालिवतन्द्वगो धूमकेच ॥ भोज्यंप्रकारम

नाथः क्वाते सेव्यासकृलविहुधाय लिपोगंप्रतिष्ठा ॥ यभूमेगा
नधारस्यापरा भारती ने स्तुतिः कापार्व त्येषा चूरणाकमेलसा
नेनापार्थ्यपामि ॥१४॥ गांभीर्यजलधेनयं भगुसतापा १३
शांगुरोधीरतांपश्चीतः सुरभूरुहा द्विरस्यां कांतिंतुषार
द्युतेः ॥ पश्चान्यजगदीश्वराद्धामाक्रम्य विश्रांतपेल
प्याप्यापि द्विजेन्द्र भारमविर्जं निद्धाति त्वस्योहरिः ॥१६॥
नूतनसर्गोदारं फलंप्रं भारं पपालनमाप्त विनमपि
नपातपलं किमेडुनतकुलीनस्य ॥ ७ ॥ पन्नगीपिपदं
मो ज जिः करावितिमा ॥ नेत्राणवलं गोवेरमाल

कल्पद्रुमाणां च नमः ॥ मद्विश्वेश्वर त्वं तमस्य सकलं त्वाद्भुप
पीठस्थं हृद्विनैर् केदलैर्जलैश्च विमलैर्धर्धं चया मोचयं स्र
॥२४॥ भुक्तं षड्रसभोज्यवस्तु सकलं प्राप्ता प्रतिष्ठाधिका
प्राप्ता पत्रं च धूपगन्धाधिक पुता प्राप्ता मुक्ती तिर्मर्ष शम्भ ॥ प्रा ॥२५॥
मे ... चन द्रव्यवस्तु सकलं प्राप्तौ जन्यता संवं धान्द
धनं ... तिनां किं किर्ल ध्वं मया ॥२५॥ पीयूषेन स
राग्निपाम धुरिप्रमं ... दोमेदिनीश्च कः कल्पद्रुहे:
श्रीशांकतनया श्रीशंकरः तोषितः ॥ मेनाकादिनगात

परंरम्य षट्कूपनंदनं लपिभ्य पा भुनक्ति यप्या ध्रुविस्मोः ॥२१॥
सा कुंसैंधव संयुतं सपतसं संधानवंता कर्कं कर्पूरं मरिचं
च सैंधवसहितं गो धूम्रकैः पाचितम् ॥ साज्यं सार्द्र षडाम्र चूं
र्णसहितं फांटि लतं नेकधा भुक्त्वेवं तुहमागतो द्विजवर स्तु
ष्टः प्युरे नेहरिः ॥२२॥ वरे सा कन्या कमलेव धन्या संबंधवी
जु३ र्यं स्तुषमादरेसा ॥ भोज्यं प्रभुधा प्राक्तिमयं द्विजै वंकिंकें
नल ध्यंतवुमंडपेऽस्मिन् ॥२३॥ केलाश्रोणिजदंः सरवा
धन्नपतिर्मौलौ सुधा दीधितिर्निर्मूर्द्धि स्वर्गतरंगिणी विहरतां

ऽहराणां ॥२८॥ संसंधी वनुनाश्चिंतो निमहिमा तत्पक्षिणः
सेवयातन्मान्या वहुदान मानवि भयै र्भ स्पेत्तपापाम
6 राः ॥ हासं संगात्व गीतिभि र्भि क्षगिह क्रांपन्यापुवा नोर्वि
ताः वैवासं मुभ कन्यया क्रिमपरं सर्वे कृतार्थी कृताः
॥६॥ ॥२९॥ दूरादह्न तवगाः स्वमिह्यज नाशीतवानानु ॥६॥
भूताः संतः संतोष मोऽपो सदुतर चारणाः वंधुरे भूमि
भागे ॥ आपाना मन्दिरं मेतादृदमनु चितं प तसपर्या
पिनाथा ऽस्मापापकोपि नाथो नरस्याधिपवन्ती

गारि चकिता वासेन संवासिता नेत्रीरा ध्वि त्वदीयपदमीने
कपं कैः केनन्त प्रिंगताः ॥ ५ ॥ मुक्तं कुन निर्मितं श्रुचि
मलं कस्तूरिकासन्निभं रूपं कांचनसन्निभं सुवर्टिका
चन्द्रोपमेयाभ्रुमा ॥ ॥ गोधूमेन विनिर्मिता सुविम
लाकरपट्टिका लड्डुके अन्नं व्यंजनमाषकं बहुतरं किं
पाचयामो वयम् ॥ ६ ॥ रत्नाकरोऽभिभवनं ऽहरिणीच
पत्नी देवे किमस्ति भवते जगदीश्वराय ॥ राधाऽङ्गीत
मनसो मनसोऽस्ति दैन्यं दत्तं मया निजमनस्तदिदं

तं नो नीतिः स्वमनोहरोपि मनसो विश्राम वेश्म स्पसी ॥ चेत्
परम पुनः मत्रभयं तं वितं प्रियो धुना तन्त्र ज्ञानजं धैर्यं
दीप कृपणा पारं समोहा मह ॥३०॥ तत्संबंधबन्धो वि नोद
विभवैः प्रोत्साहितं मे मन स्तत्पात्रा विहितं मुहूर्तमभ
॥७॥ यन्तेना न्यपूर्वागमः ॥ श्रीमछिद्दन् नन्दप मसतिमान् ॥७॥
पूर्वदेव धृते तत्पादांबुज वा पूर्वभवने पापोपि नाप
पते ॥३१॥ तरपत्रे ॥ कीर्तिः स्फूर्तिमती महीपति चितो व
त्वाप्यत त्वागते पद छन्द विनोद वेध्यवचसां वक्रोल पा

स्यं तथा वापि नोक्ता ॥४०॥ मार्गे भूमिपरिश्रमः संभवस्त्वी
तादिंसपर्क तत्तोपपेयमनर्हमध्यभवतां कूपादिसंपादितम्
नत्वौषधमुज्जीभुविनविहितां देवे मे तस्य तां नेदंपं किंयद्
स्तिपस्य नगरी कल्पद्रुमे भूषिता ॥४१॥ पूर्वस्मिन्दिवसे स
मंपरिजने मे हस्तिवासो भवतत्राप्यानकतारस्तादरहि
तास्वल्पामुजिः स्त्री लता ॥ अथेदं परिहासमात्रमिदमि
पत्मोजनं भुंजते संतप्यं कूपपाम मेपरिसेदाहासा नुवं
था दत्तात् ॥ नैवाद्यं धनम धनो नवसनं नत्वाद्भुभोजं कं

विहितकुलरूपम् ॥ अतिसौजन्यविधानदृष्टिलतपापवि
पस्वपम् ॥ इत्सेभुलनृपालिनृपतां ममममनाश्रि प्रभुतामहम्
८ तवचोतमनोमपद्धिजात्वं यस्मात्सुखावहम् ॥३७॥ यत्के
स्यपद्मयत्नमो नमपापूर्तिर्मनो यन्निनी यताश्रो
॥८॥ भिसृता विलासानि पुनः किंवानिबंधं धनम् ॥ नोवाचं ॥८॥
जनस्य क्षितिस्तवमुद्दि[illegible]कामधेनोः प्रभुस्तन्नोरायस्या
नारायणाय क्षपया प्राप्नोमि निमन्दिरम् ॥३८॥ ॥
यस्मातसंयुपूजनाय नेमपादजौः स[illegible] पर्प्यां क्षतापरि

महितम् ॥ आचारः सुभोजनैर्निर्गदितो यो पातवं व्यापि
मित्यत्र तं यं धवसाद्योऽम्रमखिलं द्रुमं च नानाविधम्
॥३५॥ प्रत्येकं षड्त्रिंशच्यासहस्रता स घंजनाश्वकोपे सर्वं
त्राश्रमहानपंनवध्यता यन्होपिताध्यादिता ॥ भोजनं
महद्भुतं च वचनः संयोजनावेदितं तस्मात्वत्सद्गे
नकेन भवतः साम्प्रतमीहामहे ॥३६॥ सर्वेद्रुहग्रन्द
यं च कुलैः सुभ्रसमूखपम् ॥ न विगतम्भाति रातिमात्र
मिहजनितं जगल्लपम् ॥ केतेय याचतावित महामति

रूपमस्य भूपः ॥८॥ ॥ वागीशो वचसां कुलोचितश्र
ता संप्रीणितः श्रीमता भोजेनैकस्मान्निजैश्चविधेः
9· शाकाम्भिवाम्बुजः ॥ सम्पदतमा महद्दाद्रेतानपिभि द्विपे
साधनेश्वरः सर्वोभूसुनतासुताघ्यमयलः किं वक्ष्यामि
॥७॥ वमनः ॥७२॥ पुनः ॥ सिंहिंगलोशोभयमुग्गमूर्तेदितिद ॥७॥
नेश्वः श्रमतो विदध्यात् ॥ सुवस्रेवासांसि भुजिः प्रभूतो
भूतवपयं भववान्कुलेन ॥ ॥ पोगोवभूवजगतीपति
भिः प्रवीरोः लब्धाच वाजिकरि राजितराज्यश्री

नमिव योगीन्द्रमप्यपदृष्ट्वाच किं कन्यका ॥ अथ श्रीद्विज
राजेनूतनकृपामासाद्यतन्मानसेलब्धावारिधिनारदाय
पृष्टौ मायंवरीवर्त्तिसे ॥७८॥ प्रश्नः ॥ यस्पूर्वमम तापल
रिनमयापावर्त्तनिवेयं कृत अथ श्रीद्विजराजेयावनत
मानं धयत्प्रेममन्दिरम् ॥ संतोषामृतपूरितेनमनसा
मूर्योविधेयात्स्पतिः ॥८०॥ सुतानवानमयोगात्व
मङ्गमीर नीराववशितः [illegible] धर [illegible] रीतिः लवमानैः ॥
८१ किं स्यात्किंचनतपाजलधौ विप्रांबालक्ष्मीमवाप्यहि

20

तत्रोपहासक्रमः ॥ यद्यस्तत्समये भवद्यमभवतो यत्कुगुराग्न्यो
त्तमः सन्त्वं कृपयाद्य लं मपरमं संतो षवर्जि प्रभोः ॥ ८७ ॥ पीयू
षभुं जितराशिः पद्मसदने कल्पद्रुमाणां वने पेतुः कामदुघा नि
शं चितनुते पूर्तिर्मनो वर्त्तिनी ॥ किं चान्यं नवतोषकप्रभवति
॥१०॥ श्रीदेवदेवप्रभो वांछापि स्फुरति मद्यपावनविधौ पादोकंपा ॥१०॥
सये ॥ ८८ ॥ नास्त्येहसन्मानं शक्तिर्द्धर्पं चाकिंचनस्यकिमपि ॥ नतिंभो
वो चिंतां मन्ये वद्धांजलिप्रत्यये ॥ ८९ ॥ कम्लापते ॥ यत्सोम्या
स्तुतिभिर्विरचिरचितं घन्दोप्पलं नो भवेत् मूर्तिं कृतरोसनो
ति मनसः ॥ किंवानिवेपं ततः ॥ भोज्यं तद्धि निष्पद्यामि कि

सीतालसन्मणिभूषितचारुदेहा वैदेहि न कृपाफलमेनदे
ह ॥८४॥ गांभीर्यं जलधौ धनानि धनदे वा यो ऽपि वाचस्पतौ
वांछास्थितरौ च भोज्यमखिलं सत्कामधेनौ सदा ॥ चिंतायै
ल विचिन्त्य ह्लि विभवे नैकत्र योगो ऽन्यत नत्तद्वं भवती
ह संग नमिदं न तत्फला पार्श्विरागात् ॥८५॥ यस्यदेवै
रपि स्पृहा गाशि पाशी पते ऽस्म्यहम् ॥ नस्पकावात्तुते
भोयापरि बोमाप जायते ॥८६॥ पद्माचोपि विनोदिता
तु विविधां वाचस्पते ऽगतो पद्मं धनदस्यपते न सहता

ष्यं कुर्यात्त्वं कादिगंधमधुरैर्द्रव्यैः सेव्यां विनम्‌॥ स हृद्यं दृष्टिप्र
द्युम्नास्वदपि नः संधानसंपत्फलं भुंक्तं तत्सरितोषितामुरमसा
71 किं वर्त्तयामो वयम् ॥५३॥ वरपक्षे ॥ लोके कीर्त्तिं कुले वृद्धिः
लक्ष्मीं च गृहमागता ॥ पंचरत्नं मया प्राप्तं त्वत्प्रसादाद्धि
॥११॥ माचले ॥५४॥ निवसन्तु तव गेहे नित्यं च जातिसिंधुप्रतीमणि ॥११॥
धान्तु भुजदृशोश्चंद्रिका वैरिहंत्री ॥ तावत्सरासि जसमश्च भाद
पा॰ तोऽमीत नित्यं न चलति तव चित्तं पादपद्मान्मुरारेः ॥५५॥
प्रतापोऽस्य दधाः पश्चाच्चाद्दाशीर्वादं तपेवच ॥ ततः सोजन्य
तापत्र श्रीश्चाचारस्तदुच्यते ॥५६॥ कर्मः पादोऽस्य अष्टिमु

महोपसान्लपूर्णोऽटहे रामलत्पदपंकजांघ्रुखननात्पूरः किमन्य
सरम् ॥५०॥ विद्याविन्तमनल्पकीर्तिरमलावाचः सु
धासन्निभा स्रोजन्यंमहदद्भुतं च भवतां किं नास्तियत्कीर्तयेत्॥
दानंसत्कुलसंपदं च विदितं सर्वत्र संतूयते किं ब्रूमस्तव तेज
सः समतयानान्योपि संभाव्यते ॥५१॥ मुक्तं हनि न्यक्रन्दच
वलंसूर्यो प्यलं हिंतुना चूर्णैर्मुग्ध विप्रऊमाष चनको
ध्यं मूतैः सुसंपादितम् ॥ पप्पंजनमप्प चात्रसदने चक्रेः
सुचन्द्रप्रभैः सार्द्ध[illegible]नरसालप्राप्तिमदिनापीयूषपर्णोद्
वैः ॥५२॥ पूरीपूर्णघाक्षिप्रभावहुतरारवसाच पीयूषवत्कु

12

मत्र सभायां गुरवः कवयः कलाधराः सन्ति सर्वे ॥५९॥ अत्रैव रायप्रासा
दमप्रियतमा या कीर्त्ति नाम्नी हि ते सौजन्येन विवासिता गतवती
देशान्तरान्नर्तकी ॥ भूत्वा चात्मसु तं कलनटवरं गत्वा नरी
नृत्यते सौजन्यादिगुणां द्विजेन्द्रभवनं व्रजाऽस्प्रष्टकोटितम्
॥६०॥ पृथ्वी तावदियं महत्सु महती तद्वेष्टनं वारिधिः पीतो
॥१२॥ ऽसौ कलशोद्भवेन मुनिना सव्योम्नि खद्योतवत् ॥ तद्वि ॥१२॥
स्रोऽपि नु गाधिनाथदमनः पूर्णं पदं नाभवद् बोऽसौ वसति
त्वदीयहृदये तन्तोमहान्यापरः ॥६१॥ कीर्त्तिस्ते द्विजवंश
भूषरामस्वाभक्तिः सतो वैभुतानोत्सुकाकुलत्वं किंबहु
योपारंगता वारिधेः ॥रत्न्यात्र हरित्कटैः करिवरैः राजभ

कूर्म्मः पादोऽस्य यष्टिर्भुजगपति रसौ भाजनं भूतधात्री तैलाः
पूराः समुद्राः कनकगिरिरयं वर्त्तिकासंप्ररोहः। अर्च्चिः च
राशं धुतो चिर्तिगनमलिनिमा कज्जलं दह्यमानाः शत्रु
श्रेणी पतंगाज्वलति प्रतिदिनं ते प्रतापप्रदीपः॥ ५७॥
लक्ष्मीर्निर्गतवती समीरपद्वी मासाप लोकत्रयं मे चं ध्या
प्याचिरं वभार कलिका नक्षत्ररूपेण या॥ तासामस्फु
मितनुमेकं कुसुमं त्रैलोक्यमादीपय न्नोजाने विकचासु
तासु भवितास्वयं मुकीद कूफलं॥ ५८॥ गुरुत्वेके: कवि
रेकः सहपि मह्योनः कनाधरो ... पि ... ॥ अद्भुत

स्वच्छज्ञान् संपत्तिः प्रप्यमा विपत्तिरनुजा वैदेश्यामप्येतयोः ॥ सं
पत्तिं भेगयोन्द्वे मुकृतिने मलेदने चापरां त्वत्संयंधच सा
13 त्वेपाभपात्रया नायातिमास्मद्गृहे ॥६८॥ इस्वो नैवकुबेवभूव
भवतांत्प्रमाः न दीर्घीकृताः स्वस्ति नैवविकल्पकृत्त्वचकृतं का
॥१३॥ र्यंकचिच्छुप्यते ॥ नोचद्भिर्गुरावाधिकानचपुनः संधित्सया ॥१४॥
नैवावादेषु व्याकरणानचात्तिनुनये कन्योपहारीकृता ॥६९॥
स्वस्मीर्निश्चलतांप्रयो विमलतांख्यातिंच कान्तिं कुलं मित्रं
मोदमरातिराधिमागम च्छुद्धिपरामुन्सवः ॥ दातिःस्वप्रकृति
र्मतिर्गुराचयसोजन्यशीलंमनो भूमलम्यभक्ति भवतांस
ंपनः श्रीमतताम् ॥६८॥ विद्यावतिपुत्रप्रसन्नप्रविदस्तु

मारामाः ष्टु नाराकेप्रामगतौ भ्रमेमिश्रियत मा नाप्यपिविश्राम्यति
॥६२॥ कीर्तिस्ते शशिनः समीपमगमत्कान्तिं प्रतिस्पर्द्धं पाद्
ष्टु तत्र कलंकिताऽभवदरक्षो स्नातुं जगामाम्बुधौ ॥ दृष्ट्वात्वद्
म्दवेनमुनि नापीतोऽज्झितं तन्नपयः गत्वं भ्रान्त कमण्डलोः जल
यितुं भ्रमात्स्वरांडपपौ ॥६३॥ हरन्त्यघं संप्रति हेतुरेष नः
शुभस्य पूर्वाचरितैः कृतं शुभैः ॥ शरीरभाजां भवदीयदर्श
नं व्यनक्ति काव्यः स्तनयोपियोऽपनाम् ॥६४॥ गंगापापं श
शीतापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ॥ पापं तापं च दैन्यं च हन्ति सा
धुसमागमः ॥६५॥ स्वर्गादेजगतीतलेविधिहरहो कन्या सूर्यं

म्तताघ्रते नखाग्रेहेपत्कं कंठकेयं घिनापादाः पूर्णमञ्जुः किमे षत्रि
गरौष्ठकं कृतंभोज नम् ॥ पद्देहस्फूरतांगानेः किमुगहे नकमी
क्ष्मिपताकान्तिताः कान्ताभिः क्षिपतांगहे परि नचेदत्रैव वा
14 सोभवेत् ॥१३॥ उद्दोहतनयस्य प्राक् किंविधावेकंगजंभोज
नेमार्गारत्नमयीं विधून नवि धौ गां भूमिमुद्घनम् ॥ ॥१५॥
॥१६॥ संवंधे षकलं स्वपानसमये पात्रामहे विस्मृतं दध्नातिपक्ष
उज्वलं वहुलं दे लेकं कपालं मुख ॥१६॥ प्रशान्तो मंवकं
नरः धूत चतुर्वर्के समनितं विधिं वीत्या त्रामं पशुपतिं रम्
पंचवदनः ॥ केनेतस्मिन्नकन्दः कृतषड्मुखा न्यत्राधिके लेम
हभ्यासः शेषः प्रभुरपि हि पापः क्विति तलम ॥१७॥ किरा

लब्धादृशाः श्रीनारायणपादपद्मयुगलध्यानावधूतांहसः ॥ श्रो
त्राचारपरायणा क्षविनयाख्याति प्रकाशात्तमाः पानीयं च मया
दृशा त्वदमलं केनोपमेयं कुलम् ॥ ६९ ॥ श्रुत्वापि दूरे भवदीयकी
र्त्तिं कस्मैचिदस्मै न हि चक्षुषी मे ॥ तयोर्विवादं परिहर्तुकामः समा
गतोऽहं भवदीयदर्शनम् ॥ ७० ॥ यः स्वर्लोकमगादसौ छमपि यं
प्राप्तुं न शक्यो भवत्कैलाशाद्रिमप्यो भाववस्य निलयं पूजां त्वयं द
त्तवान् ॥ अन्ये राजकुमारकास्समभवन् दानक्षमा यैरतो श्रीपे
त्तव मन्दिरं द्विजवर प्राप्तं मया वाञ्छितम् ॥ ७१ ॥ दूर्वो विका
रं मतयः कवीनां गवां रसं बालकभाषितां च ॥ ताम्बूलमन्तपु
वतीकटाक्षं एते पदार्था स्वर्गोपि दुर्लभाः ॥ ७२ ॥ किं मममित्त्व

चित्रपद्यवरी
चित्रपद्यलहरी०

पद्मगावसानिमिलितास्त्वय्येव संलक्ष्यते ॥७८॥ लक्ष्मीश्चेन्न
सरस्वती तदुभयं यत्रास्ति नोदारता तच्चापि ... तपमयेषु दिक्षु वि
न्यस्येराग्न्यैरिह। सौजन्यं न भवेद्विजं भवेत्तदपि चेत्क्लेशम
निर्दुर्लभानत्सर्वं परमेश्वरस्य कृपया लक्ष्येव संभाव्यते॥
॥१५॥ ॥७९॥ वदन्ति लोकाः सुतजन्म हर्षदं तथापि कन्याजनिरेव ॥१५॥
श्राव्यते। यदर्थमेते बहुधं प्राकेतवः समागतामुक्तिपदस्यहे
तवः ॥८०॥ रत्न त्रैलोक्य ... नृपं दिनांश्वे वर्के समर्प्य पितृमा
रतीप्राः॥ तथापि श्रीमद्वपे प्रतापदत्तामि पद्यं लघु भाष्ये
तोऽहम् ॥८१॥ अपटः कपटी हि महीनजु चिः प्रथितः पशुरन्य

देवी [illegible] दूरं गुरुरपि च गीर्वाणानां गिरौ गौरीनाथः फणपति
र्धाे लोकनिलये ॥ न दन्यः स्तोतुं कः प्रभवति पृथिव्यां तु वलये
यं भोनंत स्मादिह खलु विधेयं किमपरम् ॥१६॥ यस्य श्री
र्दहिति स्तंहं त्रिभुवनं भोज्यं पुष्पाक्षौ तु भोलंकारो मरीरा
स्तनं खगपतिः धाम्ना नंता धरः ॥ वाणी वेदमेषी च राश्च वि
विधाः पादोदकं स्वर्धुनी तस्मै श्रीपतये किमप्ति भवने यो
ग्यं प्रयोज्या महे ॥१७॥ गांभीर्यं जलधौ महोन्नत गुरुणाः मेरौ
श्लाघ्यां केकलास्तेजश्च राउ चौ हरौ विजयता कल्पद्रुमे त्यागि
ता ॥ चातुर्यं चतुराननेषु विधौ श्रीगुरुप्रसादो गुणास्ते सर्वे

रि कीर्त्तिस्मला नापापि विश्राम्यति ॥८५॥ वरमते ॥ त्वत्कीर्त्ति
धवली कृतं त्रिभुवनं मूर्त्त्या जगन्मोहितं भत्येश्वः परितो
षितः सुचरितैरानन्दिताः सज्जनाः ॥ पूर्णाशाः बहवः कृता
वितरणोपेन त्वया पापा च कात्तस्मै सर्वगुणान्वितायभव
॥९६॥ ते पूर्णा पुरासासन्त्विह ॥८६॥ कल्याणते ॥ धन्यं मंदिरमेतदप ॥९६॥
भवत्यां पादाब्जमुद्रांकितं देशः स्वाप कृतीव यं सुकृति नो
पातः स्तनापोत्सभा ॥ वंशश्चाप्यमनन्तकीर्तिरभवत्सुभ
प्रसादोदया चक्षौम त्वं गतस्त्वाम ते न सफलं जन्मापम
न्यामहे ॥८७॥ वराणते ॥ त्वत्कीर्त्तिमौक्तिकफलानि गुणो
त्ववृती पैः संदर्भितं विबुधवामदृशः पयन्नोः ॥ नानं

कलत्ररत्नः ॥ द्विजराजभवत्सहश्वेत नहयो नहरिर्नहरिर्नहरिर्नह
रिः ॥८२॥ कांठकल्पतरुः सुमेरुरचलः चिंतामणिः प्रस्तरः सूर्य
स्तीव्रकरः शशी च विकलः सप्तः पशुः कामधुक् ॥ चिंतीयं
तपते सदेव नितरां कस्योपमा दीयते ॥८३॥ कश्चन्नति मही
महस्सु विप्रजा भोग्यलक्ष्मी भोगरे भोगः शंभुफरस्य कंकण
सम्भूतं चोद्वह प्रावराः ॥ तं वा ज्यप्रजप त्वं चापि नित्य
तो रामैकवारो नन्तं रामं भक्तिवसं करोति हृदये वचो
महात्मापरः ॥८४॥ सोऽप्रीत्या श्रुतिदानयज्ञसापादिस्तसो
जन्यकेरने रत्नवर्ग भिन्ना प्रियतमा गर्भे ता सा व्याकुला ॥ भ
र्तां हि रत्नागता प्रति दृशा तत्रैव प्रजेजसा नामानं स्मर्

दूरे वसति निविडधवंधुः श्रा क्रोहे स दैव ॥ स वसति शिवपुर्यां
षण्मुखः शिवकुमारस्तवपुत्रमहिमानं को वदे दक्षदेव ॥८१॥
27 नकंपयन्ति नाथकं पयो निशाम्यकेशिरः पपः पयो धिनिर्मलं
नरेन्द्रजिज्जगत्त्रये ॥ अनः पितामहो विभुर्भुजंगमेश्वरस्य
॥७॥ नोच कारणात्‌ धारकं धराविधात पंकपा ॥८२॥ कल्याणपते ॥ ॥१७॥
त्वत्कीर्तिं द्विजदूति कामुररिपो रंकोऽस्मि तां भारतीं मं चाहके
ष्पदलैतदेयगिरिशः श्रुत्वाद्य नारीश्वरः ॥ यस्तामं वतु
रानन: सुरपति श्चा स्वां सह तं रधो स्कन्दो मन्दमतिर्वि
नायकरसो धत्ते कुमारः वनम् ॥८३॥ कल्याणपते ॥ धन्यो मे

दि ३४ श्री

गुणा एव न च कीर्तिपुरंध्रे श्रोहारो न पानद्युति तान्स्वमिधोतस
न्ति ॥८८॥ वरपत्ते ॥ कौत्यामूलनयं प्रास्मरमनेलक्षीर्तिहं
सी सैका सापि प्रलभरालसंगमवश्यात नैवगु अभिरायमते
॥ पाताब्रसमतं गिनीपरिक्षारै कुन्दावदातं तयामुक्तंभाति
विशां कुरंन्तमिदं शीतद्युतेर्मंडलम् ॥८९॥ कन्यापत्ते ॥
स्यात्सिन्नाकृतनयासेरवंतमपाप त्वं क्षिपार्थ भवानालतेः
प्रपपंपरात्तनद्युतेर्विल्वीदलैर्ये चितः ॥ बालज्ञानगताधु
नानदपि चेदागम्यतामित्यहं वच्मि लक्ष्मरणास्तु विन्दुपतने
यो मत्तु प्रभवमम ॥९०॥ अद्यपितिरीं लोके मारता सापि

ता सं वं येन म ग्राह्यां हि च व पं यस्या महेति स्पृशः ॥ ८६ ॥ भय
ते ॥ प्रत्येकं मुख कोटयः प्रति मुखं जिह्वासहस्रं भवेज्जिह्वाग्रे
पु सहस्र भाष दिवसे दीर्घ सं प्रसारदा ॥ लोकत्रय स्तकलंविदं
२४ चिरसद्यं स्तोतुं न दण्ड मत प्रभाकं कुलकीर्ति कांति कविता
पायि त्यक्तो वादिकम् ॥ ८७ ॥ कथापदे ॥ सत्या शक्तौ म
॥९८॥ नाः प्रवृद्धं नरक छिदी दृश्ये ह्याश्रयः पद्मानेकमुखो भवा
स्पदभलं श्रीयं च सं राजते ॥ योगं गां च सदा विभक्ति सतं
पः कामदेहो श्रयः संगोऽयं भवतां प्रपातु भासतो लेखोन
तुहितावा ॥ ८८ ॥ गोधूम चूर्ण चय चारु सुधाकराभा माव
वो भव्यं नवगा ... दिं ... गामी

... गोस ... कतो विराजा विः सविनो नाति: कामदेपोग का मकवे
... सामविया

उगिरिपदे कश्चिद्वरे प्रतिन्द्रजन्माल्पः स च नंदं निवसन्ति सन्ति
स्तिनलेन नैकदेशोपभूत् ॥ नांधत्ते भुजगाधिपः सचक
रे श्रांभोरभून्केकराः शंभुः श्रीपतिपूजकः सचहोदिलनो
महान्तापरः ॥ ८४ ॥ वरपते ॥ भोज्येः स्वऽरसवं पुनः द्विज
वराः पिपूर्णतुस्ये जलैः सं वंधी विभवेर्धने प्रासदपौर्विद्वा
न्वरः कन्यया ॥ विद्वांसः खलु विप्रा विमलपानाकैर्पि
पानार्के कापेलपिमल्पश्चा गताहि सततं केः केनत्वपि
गताः ॥ ८५ ॥ कन्यापत्ते ॥ जातं जन्म फलार्पतां विकसितं
छन्यांवुजानां वनं छिन्नाः संप्रतिसर्वपापपटली मोहांध

कारो [illegible] प्रकाशितो [illegible] गीपति

हेरंबाग्नीन्द्रनमर्दितकोमलांगीपूरीमुखेविप्राति पप्पव तांज
नानाम् ॥१००॥ एणुकः कीरतनूनूलोलितः नउनी कारकमलेचप
शिनेः॥ शाकंरयापयसाचसमंतः प्रन्मजन सभुखेष्प्रविष्टः
॥१०१॥ कृष्णस्यागमनंनिशम्यसहसाकृतात्फणीन्द्रंगुरांको
॥१०२॥ पीनंपरिभाय चर्मकरिणः शंभुः पुरोधावति ॥ दृष्ट्वाकृष्णसर्पं ॥१०२॥
सकंपहृदयः सर्पोऽपतन्भूतलेकीर्मोर्वेस्खलिता हि
१९ शानंतमुखोनगनोहरःपातुवः ॥१०२॥ इति श्री युगलानन्द
कृतशिष्टाचारप्रकाशविनयपत्रलहरी समाप्ता शुभमस्तु
आषाढमासे कृष्णपक्षे अमावस्यां शनिवासरे संपूर्णतां गति

लेगि

नम ५घ० | ०००
तहसी

क

घरानु प्राचीनतरा बभूव बः पर्कार्षरां जाङ्कुलमेवमनव्यम्
नव्यपिकालं च महारादि वंवरस्समानुवल्लं सुरवास ।
१० हारं हेममयं प्रसुवर्णं चित्रमरायं दीपवज्ज्वलं नानामजनपूरितं
प्रीतिर्विंगापत्तिदिव्यांग नाकुंकुमचन्दनलेपितं फेनपरं शोभां
मार्ग ५ कर्तीय हारं देहि ममाघसुन्दरि सरवं पश्यामि कान्तामुखम्

सीतासमेतं रघुपंथा यातं राधिकास्मेतं
[illegible] ॥५४॥